

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. maja 2014. god.
Br. ref.: RK624/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI222/13

Podnosilac

Rrustem Veseli i Xhafer Zeqë Smajli

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, Rev. br. 118/2012,
od 10. juna 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, Predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli g. Rrustem Veseli i g. Xhafer Zeqë Smajli iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosioci zahteva), zastupljeni od strane g. Prenk Pepaj advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 118/2012, od 10. juna 2013. god., koja im je, prema podnosiocima zahteva, uručena 29. avgusta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnosioci zahteva traže ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda, Rev. br. 118/2012, od 10. juna 2013. god. Podnosioci zahteva smatraju da su redovni sudovi povredili njihova imovinska prava.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47 Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 10. decembra 2013. god., podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu.
6. Dana 13. januara 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. KI222/13, imenovao sudiju Ivan Čukalović za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI222/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 27. januara 2014. god., Sud je tražio od podnosilaca zahteva da podnesu punomoćje.
8. Dana 27. januara 2014. god., Sud je obavestio Vrhovni sud o zahtevu.
9. Dana 10. februara 2014. god., podnosioci zahteva su podneli punomoćje Sudu.
10. Dana 25. marta 2014. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje, je iznelo preporuku Sudu u punom sastavu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. D. H. je bivša supruga podnosioca zahteva Rrustem Veseli. Podnosilac zahteva Rrustem Veseli je prodao nepokretnost drugom podnosiocu zahteva Xhafer Smajli. D. H. je podnela zahtev pred redovnim sudom tražeći poništenje ugovora o kupoprodaji.
12. Dana 24. decembra 2010. god., Opštinski sud u Đakovici, doneo je presudu C. br. 557/06, kojom je potvrdio da je ugovor o kupoprodaji između podnosilaca zahteva i polovinu imovine ništav i stoga, nema pravno dejstvo za D. H. Štaviše,

potvrđeno je da je D. H. vlasnica polovine imovine. Opštinski sud u Đakovici smatra *“Prema zakonskoj odredbi člana 307, stav 1 Zakona o braku i porodičnim odnosima, imovina koju su supružnici stekli radom tokom bračne zajednice kao i prihode od te imovine, predstavljaju zajedničku imovinu, dakle treba ispuniti kumulativno dve pretpostavke ili uslova: 1) Zajednički rad i 2) postojanje bračne zajednice, uslove koje tužilja i prvotuženi ispunjuju. Rad tužilje se može smatrati takođe i kao indirektan rad (kao npr. rad oko brige o deci i priprema hrane za porodicu), jer se za obavljen rad ne dobija nikakva naknada, ali doprinos stoji u tome što omogućava drugom supružniku da neposrednim radom stiče prava. Tako je rad supružnika ali i pomoć koju jedan supružnik daje drugom supružniku, kao što je briga oko dece, vođenje kućnih poslova, zaštita i očuvanje imovine i svako drugo vreme rada i saradnje u vodjenju, očuvanju zajedničke imovine (član 314 gore navedenog zakona) predstavljaju doprinos koji se u ovom slučaju propisuje tužilji, kojim je omogućeno prvotuženom da se bavi takođe i delatnošću nadgledanja jedne zgrade u Austriji, gde je ostvarivao prihode. Iz tog razloga proizilazi i zaključak da je „imovina koja se stiče u braku radom supružnika je zajednička imovina“. Prema tome, sud je tužilji u ovom slučaju u potpunosti usvojio precizirani tužbeni zahtev.”*

13. Dana 5. marta 2012. god., Okružni sud u Peći je presudom Ac. br. 390/2011, odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio presudu Opštinskog suda u Đakovici.
14. Dana 10. juna 2013. god., Vrhovni sud je odlukom Rev. br. 118/2012, odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za reviziju. Vrhovni sud smatra da su nižestepeni sudovi pravilno ocenili činjenično stanje i pravilno primenili materijalno pravo.

Navodi podnosioca

15. Podnosioci zahteva tvrde da su *“[...] PRESUDE prvostepenog, drugostepenog i Vrhovnog suda Kosova u Prištini donete u suprotnosti sa odredbom člana 103. Al. 2 Zakona o obligacionim odnosima (tada važećeg na Kosovu).”*

Preliminarna ocena prihvatljivosti zahteva

16. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
17. Član 113.7 Ustava utvrđuje pravni okvir da bi se zahtev smatrao prihvatljivim:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”
18. Štaviše, pravilo 36 (1) c) Poslovníka propisuje:

“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.

19. Na osnovu podnetih dokumenata, Sud primećuje da su tvrdnje koje su podnosioci zahteva izneli pred Sudom, zasnovane na povredi Zakona o obligacionim odnosima, a ne na Ustavu.
20. U tom smislu, Sud zaključuje da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim i samo ako su one mogle da povrede prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
21. Dakle, podnosioci zahteva nisu podneli nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njihovih prava prema Ustavu (Vidi Vanek protiv Slovačke Republike, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. god.) i nisu precizirali koje su odredbe Ustava bile povređene, kao što je propisano članom 48 Zakona.
22. Iz toga proizilazi da nema ustavne povrede i stoga, zahtev je očigledno neosnovan i u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika, zahtev mora da se proglašati neprihvatljivim.

IZ OVIH RAZLOGA

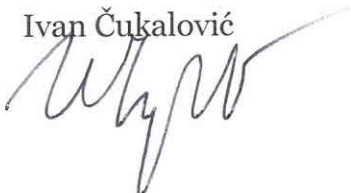
Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.7 Ustava, i pravilom 36 (1) c) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 25. marta 2014. god., je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Ova odluka se dostavlja stranama i objavljuje se Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20 stavom 4 Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

